

वाम् “स्यादाभ्युदयिकं आङ्गं” इति युक्तेषु कर्मसु । पुंसवन-
सोमन्तचौलोपनयनेषु च । विवाहे चानुवायेप्रभृतिश्रौत-
कर्मणि । इदं आङ्गं प्रकुर्वन्ति द्विजा इति निमित्तकम् ।
अन्यैः षोडशसंस्कारसरण्यादिषु पोष्यते । वाय्वाद्युद्याप-
नादौ तु कुर्युः पूर्यनिमित्तकम्” वोपदेवकालादयौ “सोम-
न्तव्रतचौलनामकरणाप्रशन्नोपायनस्नानाधानविवाहयज्ञ-
तनयोत्पत्तिप्रतिष्ठासु च । पुंस्त्रत्यावसथप्रवेशनसुताद्यास्या-
वलोकनाश्रमस्त्रोकारणित्याभिषेकदयिताद्युक्तौ च नान्दी-
सुखम्” आङ्गकौष्ठ्यं निर्णयान्ते च मात्स्ये “अन्नप्राशे
च सोमन्ते पुत्रोत्पत्तिनिमित्तके । पुंसवे च निषेके च
नववेश्मप्रवेशने । देवदत्तजलादानां प्रतिष्ठायां विशेषतः ।
तीर्थयात्रादृष्टौ च इति आङ्गं प्रकीर्तितम् । तत्र गर्भाधाने
आभ्युदयिकं छन्दोगेतरपरं यथोक्तं आङ्गत्वे
छन्दो०प० । दृष्टौ चर्गे इति आङ्गं काव्य विषयम् ।
अशौचान्तिद्वितीयदिनादिविहिते न इति आङ्गमिति
भेदः । “असकृदयानि कर्माणि क्रियेरन् कर्माका-
रिणा । प्रतिप्रयोगं नैव सुस्मार्तरः आङ्गमेव च । आधाने
होमयज्ञे च वैश्वदेवे तथैव च । बलिकर्माणि दर्शे च पौर्ण-
मास्ये तथैव च । नवयज्ञे च यज्ञज्ञा वदन्येवं सनीषिणः ।
एकमेव भवेत् आङ्गमेतेषु न पृथक् पृथक् । नाटकासु
भवेत् आङ्गं न आङ्गे आङ्गमिष्यते । न सोष्यन्तीजात-
कर्म प्रोषितागतकर्मसु । विवाहादिः कर्मगणो य उक्तो
गर्भाधानं शुश्रूष यस्य चान्ते । विवाहादावेकमेवात्र
कुर्यात् आङ्गं नादौ कर्मणः कर्मणः स्यात् । तथागण्यः
क्रियमाणेषु मातृभ्यः पूजनं सकृत् । सकृदेव भवेत् आङ्ग-
मादौ न पृथगादिषु । यत्र यत्र भवेत् आङ्गं तत्र तत्रैव
मातरः” । इदं चावश्यकम् । “दृष्टौ न तर्पिताये वै
पितरो गृहमेधिभिः । तद्वीनसफलं ज्ञेयमासुरोविधिरेव
च” इति शातातपोक्तेः । “अष्टकामास्याभ्युदयास्तीर्थ-
पातोपपत्तयः । पितृणामतिरेकोऽयं सासिकान्नात्भुवः
स्यत इति देवो० पु० उक्तेः च भुव आवश्यक इति आ० त०
रघु० । अत्र आङ्गत्वमहा शाता० । “मातृआङ्गं तु पूर्वं
स्यात् पितृणां तदनन्तरम् ततो मातामहानाञ्च दृष्टौ आङ्ग-
त्वयं स्यतम्” तत्कालमाह पृथ्वीचन्द्रोदये गार्ग्यः “मातृ-
आङ्गं तु पूर्वैद्युः कर्माहनि तु पितृकम् । मातामहं
चोत्तरेद्युर्दृष्टौ आङ्गत्वयं स्यतम्” । अत्राप्यशक्तौ स एव
“पृथक्दिनेष्वशक्तश्च देकस्मिन् पूर्ववासरे । आङ्गत्वयं
प्रकुर्वीत वैश्वदेवं तु तान्नि कसिति” इति मसुरपि “अजा-

भेऽभिन्नकालानां नान्दीआङ्गत्वयं बुधः पूर्वैद्युर्वै प्रकु-
र्वीत पूर्वाह्णे मातृपूर्वकम्” अत्र “महत्सु पूर्वैद्युस्तद-
हरत्येष्विति” गृह्यपरिशिष्टव्यवस्था ज्ञेया । कर्मादिवस एवेति
गौडाचारः । तच्च प्रातरेव । “पार्वण्यज्ञापरह्णे तु
प्रातर्द्विनिमित्तकमिति” निरु० सि० शातातपोक्तेः ।
अत्र प्रातःशब्दः सार्द्धाहरपरः “प्रहरोऽप्यर्धसंयुक्तः
प्रातरित्यभिधीत इति” गार्ग्योक्तेरिति पृथ्वीचन्द्रोदयः ।
“आवर्त्तनसमीपे वेवा, इत्तेः मध्याह्नावधिरिति” गौडाः ।
इदं च पुत्रजन्मातिरिक्तविषयम् तदाह्वतिः “पूर्वाह्णे
वैश्वदेवदृष्टिर्ना जन्मनिमित्तकम् । पुत्रजन्मनि कुर्वीत आङ्गं
तात्कालिकं बुध इति” एतदनियतनिमित्तपरम् “निय-
तेषु निमित्तेषु प्रातर्द्विनिमित्तकम् । तेषामनियतत्वे
तु तदानन्तर्यमिष्यत” इति लोगाक्षिप्ततेः । आधानाङ्गं
नान्दीआङ्गं त्वपराह्णे एव “आमआङ्गं तु पूर्वाह्णे
सिद्धान्तेन तु मध्यतः । पार्वण्यं चापराह्णे तु इति आङ्गं
तथाग्निकमिति” निर्णयान्ते गालवोक्तेः “नान्दीसुखा-
दयः प्रातराग्निकं त्वपराह्णत” इति विष्णुक्तेः ।
इदं च मातृपितृमातामहादिक्रमेण छन्दोगेतरैः
नवदैवत्यं कार्यम् तत्र मातामहादयस्तु सपत्नीकाः
“मातामहप्रमातामहद्विप्रमातामहानां सपत्नीकानामिति”
पृथ्वीचन्द्रोदये गद्यरूपेण गारुडवाक्यात् । हेमाद्रौ यच्च
“नान्दीसुखे सत्यवस्त्र संकीर्त्यौ वैश्वदेविके” । इति पराशरः
“नान्दीसुखेभ्योदेवेभ्यः प्रदक्षिणकुशासनम् । पितृभ्यस्त-
न्मुखेभ्यश्च प्रदक्षिणमिति स्यतिः” । आङ्गे मातादान
निषेधेऽपि दृष्टौ माताविशेषदानं विहितम् । “मातृत्वाः
शतपत्न्याया मल्लिकाकुञ्जयोरपि । केतक्याः पाठलाया वा
देया माता न बोहिता” कृ० पु० उक्तेः । “कुशस्थाने च
दूर्वाःस्युर्मङ्गलस्याभिरुचय” इति हेमा० ब्रह्मा० पु०
“कजवोदर्भा इति प्रायुक्तं वाक्यं तु छन्दोगविषयम् ।
अत्राधिकारी निरूप्यते । “जातस्य जातकर्माणि क्रिया-
कारणमशेषतः । पिता पुत्रस्य कुर्वीत आङ्गं चाभ्युदया-
त्मकम्” विष्णु० पु० । “सपितृभ्यः पिता दद्यात् सुतसं-
स्कारकर्मसु । पिण्डानोद्बहनात् तेषां तदभावेऽपि तत्-
क्रमात्” छन्दोग० । “जीवत्पितृकस्याप्यत्राधिकारः ।
अनग्निकोऽपि कुर्वीत जन्मादौ दृष्टिकर्मणि । वेभ्य एव
पिता दद्यात् वानेवोद्भिश्य तर्पयेदिति” हारीतोक्तेः “उद्वाहे
पुत्रजनने पुत्रेणां सौमिके मन्त्रे । तीर्थे ब्राह्मण आयाते
मन्त्रेते जीवतः पितुः । मैत्रायणपरिशिष्टम् “जीवतः जीवन्तं